

ihalelerde Asıl işverenle alt işverenler arasında yapılan hizmet akitlerine göre yapılan iş kapsamında ve değişen alt işverenlere ait işyerinde ara vermeden çalışan işçilerin işçilik alacakları için açtıkları davalar sonunda ödenmesine karar verilen miktarlardan alacaklı işçiye karşı her biri müteselsilen sorumludurlar

ihalelerde Asıl işverenle alt işverenler arasında yapılan hizmet akitleri

T.C.
İSTANBUL
BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ
45. HUKUK DAİRESİ

DOSYA NO : 2020/215

KARAR NO : 2021/390

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A

İ S T İ N A F K A R A R I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İSTANBUL 12. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

ESAS NO: 2014/770 Esas

KARAR NO: 2017/957

KARAR TARİHİ: 09/11/2017

DAVA: TAZMİNAT (Rücuen Tazminat)

KARAR TARİHİ: 15/04/2021

6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 353. Maddesi uyarınca dosya incelendi,

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ: DAVA:Davacı vekili dava dilekçesi ile; Müvekkilinin bir kısım merkezlerinin posta tekeli dışında gönderilerinin ayrım işi 15/05/2006 tarihli sözleşme gereğince davalı şirket tarafından yerine getirildiğini, ... nin bu merkezlerden birinde ayrım elemanı olarak çalışırken davalı şirket tarafından 04/08/2007 tarihinde iş akdinin fesh edildiğini, bu işlemin haksız olduğundan bahisle müvekkili aleyhine Bakırköy 12. İş Mahkemesinin 2011/408 sayılı dosyası üzerinden dava açılarak verilen kararın onanması sonucunda bu kararı icra takibine koyduğunu, müvekkili kurumun ... ye ödenmek üzere icra dosyasına 15.496,91-TL ödemede bulunduğunu, bu duruma davalı şirketin neden olması sebebiyle yapılan ödemenin ödeme tarihi itibarıyla işleyecek avans faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini, yapılan yargılama giderleri ve vekalet ücretinin davalı üzerine bırakılmasına karar verilmesini talep etmiştir.

CEVAP:Davalı vekili cevap dilekçesi ile; davanın zamanaşımına uğradığını, bir yıllık yasal sürenin geçtiğini , dava konusu tazminatın yapılan iş nedeni ile davacı tarafından ödenmesi gerekeceğini,işçinin davacının asıl işi olan posta ayrım işinde çalıştığını, davacının ödediği tazminatı müvekkiline rücu etmesinin haksız olduğunu bu sebeplerle açılan davanın reddine karar verilerek yapılan yargılama giderleri ve vekalet ücretinin davacı üzerine bırakılmasına karar verilmesini talep

etmiştir.

İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI Mahkemece, " Bilirkişi raporunda ayrıntılı olarak açıklanmış olan asıl işveren-alt işveren sorumluluklarına dair açıklamaların, dosya kapsamına, taraflar arasındaki sözleşmeye göre yerinde olduğu kanaatine varılmış, sözleşmenin rücuyla ilişkin hükümlerinin taraflar arasında geçerli olacağı, müşterek ve müteselsil sorumluluğun işçiyi koruma amacıyla işçinin haklarını alabilmesi amacıyla getirilmiş bir düzenleme olması karşısında, sözleşmenin eki olan teknik şartnamenin 9.27 maddesi kapsamında davacının talebinde haklı olduğu " gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir. karar verilmiştir

İSTİNAF SEBEPLERİ Davalı vekili yasal süresi içinde sunmuş olduğu istinaf dilekçesinde; dava konusu alacağa ilişkin Posta Kanun'u 10.maddesine hiç değinilmediğini, bu Kanun'un yürürlüğe girmesinden önceki **ihale** döneminde çalışan işçiler bakımından muvazaa olgusu yasal olarak kabul edildiğini ve bu işçiler tarafından açılan diğer davalarda alt işveren şirketler bakımından doğrudan davanın reddine karar verildiğini, posta ayırımı işi davalı idarenin asıl işi niteliğinde olup, işçinin PTT'nin işçisi olarak kabul edilerek husumet yokluğu nedeniyle davanın reddine karar verilmesi gerektiğini, ayrıca ihbar tazminatı Kamu **ihale** Kanun'u gereği teklif fiyata dahil olan masraflar içerisinde yer almadığından davacı idarenin bu ödemeyi müvekkilinden talep etmesinin Kanun'a ve **ihale** Sözleşmesine aykırı olduğunu, **ihale** sözleşmesinde işçi alacaklarından kimin sorumlu olacağına ilişkin bir hüküm yokken kıdem tazminatının tamamından müvekkili şirketin sorumlu tutulmasının kanuna ve hakkaniyete aykırı olduğunu, ayrıca 10/09/2014 tarihli 6552 sayılı yeni yasada kıdem tazminatının asıl işveren idare tarafından ödenmesi yönünde düzenleme bulunduğunu, BK m. 167 gereğince yarı yarıya sorumlu olmasının gerektiğini, bir an için bir iç ilişki hükmü olduğu kabul edilse dahi bu durum ancak davalı şirketin işi üstlendiği dönem esas alınarak hesaplanacak alacaklar için geçerli olduğunu, yoksa dava konusu olayda olduğu gibi davalı idareye ait iş yerinde uzun

yıllar çalışan işçilerin tüm hizmet sürelerinden müvekkil şirketin sorumlu olması mümkün olmadığını bu nedenle ilk derece mahkeme kararının kaldırılmasını talep etmiştir

DELİLLERİN DEĞERLENDİRMESİ VE GEREKÇE HMK'nın 355. ve 357. maddeleri gereğince istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle bağlı olarak ve kamu düzenine aykırılık hususları da gözetilerek yapılan inceleme neticesinde; Dava, taraflar arasındaki hizmet alım sözleşmesi ve iş mahkemesi ilamı gereğince, dava dışı işçiye ödenen işçilik alacaklarının yargılama ve takip masrafları ile birlikte rücuen tahsili istemine ilişkindir. 4857 sayılı İş Kanununun 2/6. maddesinde, "Bir işverenden, işyerinde yürüttüğü mal veya hizmet üretimine ilişkin yardımcı işlerinde veya asıl işin bir bölümünde işletmenin ve işin gereği ile teknolojik nedenlerle uzmanlık gerektiren işlerde iş alan ve bu iş için görevlendirdiği işçilerini sadece bu işyerinde aldığı işte çalıştıran diğer işveren ile iş aldığı işveren arasında kurulan ilişkiye asıl işveren-alt işveren ilişkisi denir. Bu ilişkide asıl işveren, alt işverenin işçilerine karşı o işyeri ile ilgili olarak bu Kanundan, iş sözleşmesinden veya alt işverenin taraf olduğu toplu iş sözleşmesinden doğan yükümlülüklerinden alt işveren ile birlikte sorumludur." hükmü bulunmaktadır. Asıl işverenle alt işverenler arasında yapılan hizmet akitlerine göre yapılan iş kapsamında ve değişen alt işverenlere ait işyerinde ara vermeden çalışan işçilerin işçilik alacakları için açtıkları davalar sonunda ödenmesine karar verilen miktarlardan alacaklı işçiye karşı her biri müteselsilen sorumludurlar. Burada kanundan kaynaklanan bir teselsül hali söz konusu olup, asıl ve alt işverenler, dış ilişki itibarıyla (işçiye karşı) müteselsilen sorumludurlar. İç ilişkide (alacaklıya karşı müteselsilen sorumlu olan borçlular arasındaki ilişkide) ise, bu husustaki nihai sorumluluğun hangi tarafa ait olduğu konusunda taraflar kendi aralarında sözleşme yapabilirler. Sözleşme tarihinde yürürlükte bulunan eski Borçlar Kanununun 146. maddesindeki (6098 sayılı Borçlar Kanununun 167. maddesi) düzenleme uyarınca, aksi kararlaştırılmadıkça veya borçlular arasındaki hukuki ilişkinin niteliğinden anlaşılmadıkça

müteselsil sorumlulardan her biri alacaklıya yapılan ifadan birbirlerine karşı genel olarak eşit paylarla sorumlu olacaklardır. Yasa hükmünde eşit sorumluluğun müteselsil borçlularda aksinin kararlaştırılmaması halinde uygulanacağı belirtilmiştir. 4857 sayılı İş Kanunu'nun 112. maddesine 7166 sayılı Kanun'un 11. maddesi ile eklenen 6. fıkra ile " 4734 sayılı Kanun'un 62 nci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi uyarınca alt işverenler tarafından çalıştırılan işçilere, 11/9/2014 tarihinden sonra imzalanan **ihale** sözleşmeleri kapsamında, kamu kurum ve kuruluşlarına ait işyerlerinde 11/9/2014 tarihinden sonra geçen süreye ilişkin olarak kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan kıdem tazminatı ödemeleri için sözleşmesinde kıdem tazminatı ödemesinden ötürü alt işverene rücu edileceğine dair açık bir hükme yer verilmemişse alt işverenlere rücu edilmez. " hükmü getirilmiştir. Dava konusu yapılan Hizmet Alımına Dair Sözleşme'nin tarihi 15/05/2006 tarihi olup kanunla getirilen değişiklik ancak 11/9/2014 tarihinden sonra imzalanan **ihale** sözleşmelerinde geçerli olacağından görülmekte olan davada bu kanun hükümlerinin uygulanması mümkün değildir. Somut olayda, uyuşmazlığın çözümü için taraflar arasında imzalanan hizmet alım sözleşmesi, hizmet alım tip sözleşmesi, teknik şartname ve hizmet işleri genel şartnamelerinin sorumluluğa yönelik hükümlerinin tatbiki gerekir. Bu nedenle tarafların serbest iradeleri ile düzenlemiş oldukları sözleşme ve şartname hükümlerinde işçi alacaklarından kimin ne kadar sorumlu olduğuna ilişkin hüküm varsa bu hükümler tarafları bağlar. Hizmet sözleşmelerinde, **ihale** evraklarında teknik ve idari şartnamelerde ve diğer taraflar arasında karşılıklı düzenlenen belgelerde yüklenici şirketin sorumluluğuna ilişkin açık hüküm olan hallerde, asıl işveren ödemiş olduğu miktarın tamamını, ilgili alt işverenden rücu tahsilini talep edebilirken alt işverenin, asıl işverenden rücu imkanı yoktur. Sözleşme değerlendirilirken işçinin çalıştığı dönemlere ilişkin sözleşme hükümleri dikkate alınmalıdır. Buna göre, son alt işverenin alacağın tamamından sorumlu tutulamayacağı,

tamamından sorumlu olmasının İş Kanunu gereği yalnız işçiye karşı olduğu, işçiyi çalıştırmış olan alt işverenlerin her birinin dava dışı işçiyi çalıştırdığı dönemi kapsayan kısmından sınırlı sorumlu olacağı, ayrıca işçilik alacakları davası neticesinde davacının ödediği yargılama giderleri, faiz ve vekalet ücreti yönünden de alt işverenlere rücu edilecek işçilik alacağı miktarına göre bir oranlama yapılarak davacının alt işverenlerden bu alacak kalemi ile ilgili talep edebileceği miktar da açıkça belirlenmelidir. (Y.13. HD. 24/05/2018 T, 2015/38873 E.-2018/6205 K. ve yine aynı Dairenin 31.5.2018 T, 2016/2779 E.- 2018/6452 K. ve 11/05/2017 tarih, 2016/7790 E. 2017/5936 K. sayılı ilamları) Yüklenici şirketlerin her birinin sorumlulukları tam olarak belirlendikten sonra bu miktarlar itibariyle tazmin kararı verilirken yargılama gider ve vekalet ücretinden sorumluluklarda alacağın tamamı üzerinden hisselerine düşen miktar kadar olacağından bu miktarlarında hükümde açıkça gösterilmesi gerekir. Belirtilen yasal düzenlemeler ve açıklamalar doğrultusunda somut olay incelendiğinde; dava dışı işçinin, 01/08/2000 tarihinden 04/08/2007 tarihine kadar toplam 7 yıl 3 gün asıl işveren PTT Genel Müdürlüğü bünyesinde posta evrakların işlenmesi ve ayrıştırılması işlerinde çalıştırılmak üzere davalı firma ile birlikte dava dışı taşeron firmalarda sigortalı olarak çalıştığı, davalı firmada sigortalı çalışma süresinin 16/05/2006 ile sözleşmenin sona erdiği 08/04/2007 tarihini kapsadığı, dava dışı işçinin, İstanbul 12. İş Mahkemesinin 2011/408 Esas sayılı dosyası ile davalı ile davacı aleyhine açılan dava ile 01/08/2000-04/08/2007 tarihleri arası dönem için kıdem ve ihbar tazminatı ile yıllık izin ve ulusal bayram, genel tatil ücreti talep edildiği, mahkemece hüküm altına alınan miktar için işçinin yaptığı icra takibi üzerine davacı tarafından 29/07/2013 tarihinde 15.496,91 TL ödeme yapıldığı dosya kapsamı ile sabittir. Davalı vekili cevap ve istinaf dilekçesinde dava dışı işçinin yapmış olduğu posta ayrımı işi davalı idarenin asıl işi niteliğinde olduğunu, 29/04/2009 tarihli 5893 sayılı yasanın 1. Maddesi ile posta dağıtım ve

ayrım işinin **ihale** yoluyla 3. kişilere yaptırılabilceği düzenlenip yasal hale geldiğinden bu tarihten önce müvekkil şirkette çalışan işçinin asıl işveren PTT işçisi olarak kabul edilmesi gerektiğini bu nedenle taraflar arasındaki hizmet alım sözleşmesinin muvazaaya dayandığından öncelikle davanın husumet yokluğundan reddine karar verilmesini talep etmiş ise de; taraflar arasında Kamu **ihale** Kanunu uyarınca yapılan **ihale**ye binaen, davalı tarafça hiç bir ihtirazi kayıt sunulmaksızın taraflar arasında hizmet alım sözleşmesi düzenlenmiştir. Taraflar arasındaki ilişki davacı işyerinde yürüttüğü mal veya hizmet üretimine ilişkin yardımcı işleri veya asıl işin bir bölümünde işletmenin ve işin gereği ile teknolojik nedenlerle uzmanlık gerektiren işleri diğer işverene (alt işveren-davalı) devir ettiğinden üst işveren-alt işveren ilişkisidir. İş bu ilişkinin mevcudiyeti (üst işveren -alt işveren) İstanbul 12. İş Mahkemesi 2011/408 E Sayılı dosyasında verilen kararda da vurgulanmıştır. Kaldı ki davalı bizzat sözleşmenin tarafı olduğundan muvazaa iddiasında bulunması mümkün değildir.Zira, Yargıtay yerleşik uygulamaları gereğince, hiç kimse kendi muvazaasından yararlanarak lehe hak talebinde bulunamayacağı kabul edilmektedir. Bu nedenle davalının muvazaa iddiası ve husumet itirazı yerinde görülmemiştir.

Taraflar arasındaki uyuşmazlık, dava dışı işçiye ödenen işçilik alacağı ile birlikte yargılama ve takip giderlerinden hangi tarafın ne oranda sorumlu olduklarına ilişkin olup uyuşmazlığın çözümünde yukarıda ayrıntılı açıklandığı üzere öncelikle taraflar arasındaki sözleşme hükümlerine göre ihtilafın çözümlenmesi gerekmektedir. Taraflar arasında davacının İdare, davalının Yüklenici olduğu, 15/05/2006 tarihli, Avrupa Yakası Posta İşletme Merkezi Müdürlüğü bünyesinde Tekel Dışı Posta Gönderilerinin Ayırımı (işlenmesi) hizmetinin yürütülmesine ilişkin hizmet alım sözleşmesinin 33. maddesi ve sözleşmenin eki olan idari şartnamenin 45. maddesi "İstihdam ettiği işçinin işvereni, muhatabı ve sorumlusu yüklenicidir. İdare kesinlikle işçinin işvereni, muhatabı ve sorumlusu değildir" düzenlemeleri yer almaktadır. Posta Tekeli

Dışında Kalan Gönderilerin İşlenmesi, Taşınması ve Dağıtımına İlişkin Teknik Şartnamenin yüklenicinin sorumluluğu başlıklı 9. maddesinin 9.23 bendinde “**İhale** konusu işin bitiminde veya herhangi bir nedenle işten ayrılan işçinin/işçilerin her türlü ücret ve sosyal haklarını, hafta ve genel tatil günlerine ait fazla mesai ücretlerini, yıllık izin ücretlerini, ihbar ve kıdem tazminatlarını öder ve bunları ödediğine ve hiçbir alacakları kalmadığına dair işçiler tarafından imzalanan ve usulüne uygun düzenlenmiş (mutlak suretle üzerinde yazı ve rakamla miktar belirtilmiş) ibranameyi imzalayarak işçi/işçilerin işten ayrılış tarihlerinden itibaren beş (5) iş günü içerisinde idareye teslim eder.”, 9.27 bendinde “Hizmet Sözleşmesi, 506 sayılı SSK Kanunu, 4857 Sayılı İş Kanunu ve diğer kanun, tüzük ve yönetmeliklerden doğacak tüm yükümlülükler, yükleniciye aittir”, 9.28 maddesinde ise “Kurumun 4857 sayılı İş Kanununun 2 maddesi uyarınca asıl iş veren sıfatı ile yüklenicinin çalıştırdığı işçiler ile sözleşme konusu iş ile ilgili ödemek zorunda kalacağı her türlü ödemeler hakkındaki rücu hakkını kabul eder.” hükümlerini içermektedir. Bu itibarla taraflar arasında imzalanan hizmet alım sözleşmesi ile sözleşmenin eki niteliğinde bulunan idari ve teknik şartnamede, çalışan işçilerin hak ve alacaklarından yüklenicinin yani alt işveren olan davalının sorumlu olacağı açık bir şekilde düzenlenmiştir. Tarafların serbest iradeleri ile düzenlemiş oldukları sözleşme ve şartname hükümleri, tacir sıfatına haiz her iki tarafı da bağlayacağından, davalının dava dışı işçiyi çalıştırdığı süreye denk gelen tazminattan sorumlu olacağı sabittir. Ancak davalının bu sorumluluğu, dava dışı işçiyi çalıştırdığı dönemi kapsayan kısım ile sınırlıdır. Davalının son alt işveren olarak dava konusu alacağın tamamından sorumluluğu ise sadece işçiye karşı bir sorumluluktur. Bu nedenle dava dışı işçinin davalı işçisi olarak çalıştığı süre bir yıldan az olsa bile işçiyi çalıştırdığı süre ile orantılı olarak ödenen bedellerin davalıdan tahsiline karar verilmesi gerekmektedir. (Yargıtay 13. Hukuk Dairesinin 2016/4926 E. 2018/6465 K. sayılı, 2015/41194 E. 2017/11657 K. sayılı,

2016/21572 E. 2018/7468 K. sayılı emsal ilamları). Bu itibarla dava dışı işçinin açmış olduğu işçilik alacakları davası neticesinde, davacı tarafından ödenen bedelden, davalı şirket kendi dönemine isabet eden kısma ilişkin tam sorumlu olup bu esaslar dikkate alınarak hüküm kurulması gerekmektedir. Ancak dava dışı işçinin, iş akdi davalı tarafından feshedildiğinden, son işveren olan davalı ihbar tazminatı ve bu tazminatın takip öncesi işlemiş faizi ile kapak hesap/ödeme tarihine kadar işlemiş faizi, ihbar tazminatı için ödenen yargılama ve icra harçları yönünden tek başına sorumludur. İcra dosyasında 1.094,00 TL ihbar tazminatı ve 194,93 TL işlemiş faiz takipte kesinleşen miktardır. 1.094,00 TL ihbar tazminatının takip tarihi olan 17/07/2013 tarihinden kapak hesabının yapıldığı 29/07/2013 tarihine kadar yasal faiz miktarı $1.094,00 \text{ TL} \times 12 \text{ gün} \times 9 \text{ faiz oranı} / 36500 = 3,23 \text{ TL}$ hesap edilmiştir. Bu durumda ihbar tazminatı olarak ödenen toplam miktar 1.094,00 TL ihbar tazminatı + 194,93 TL takip tarihine kadar işlemiş faiz + 3,23 TL ödeme tarihine kadar işlemiş faiz = 1.291,26 TL'dir.

Bakırköy 12. İş Mahkemesinin 2011/408 E. 2012/647 K. sayılı dosyasında 1.094,00 TL ihbar tazminatı için alınması gereken karar ve ilam harcı 74,73 TL olup bu harcın 1/4'ü yargılama aşamasında alındığından 18,68 TL ödenmiştir. Takip talebinde bu miktar yargılama gideri olarak talep edildiğinden, karar tarihi olan 12/12/2012 tarihinden kapak hesabının yapıldığı 29/07/2013 tarihine kadar yasal faiz miktarı ise $18,68 \text{ TL} \times 210 \text{ gün} \times 9 \text{ faiz oranı} / 36500 = 0,96 \text{ TL}$ hesap edilmiştir. İhbar tazminatı için yargılama gideri olarak ödenen harç miktarı $18,46 \text{ TL} + 0,96 \text{ TL} = 19,42 \text{ TL}$ 'dir. Yine icra dosyası kapsamında tahsil harcının ise 1.288,93 TL (1.094,00 TL ihbar tazminatı ve 194,93 TL işlemiş faiz) üzerinden hesap edilmesi gerekmektedir. İhbar tazminatı yönünden tahsil harcı miktarı $1.288,93 \text{ TL} \times 4,55 / 100 = 58,64 \text{ TL}$ 'dir. Bu durumda davacı tarafından ihbar tazminatı ve işlemiş faiz, mahkeme harcı, icra tahsil harcı gideri olarak $1.291,26 \text{ TL} + 19,42 \text{ TL} + 58,64 = 1.369,32 \text{ TL}$ takip dosyası kapsamında ödenmiş olduğundan bu bedelin tamamının davalıdan tahsili gerekmektedir. Buna göre

icra dosyasına yatırılan 15.496,91 TL'den ihbar tazminatı için hesap edilen 1.369,32 TL'nin düşümü ile kalan 14.127,59 TL yönünden ise davalının sorumlu olduğu miktarın, dava dışı işçiyi çalıştırdığı süre itibariyle oranlama yapılarak hesap edilmesi gerekmektedir. Dava dışı işçinin, 01/08/2000 tarihinden 04/08/2007 tarihine kadar toplam 7 yıl 3 gün asıl işveren PTT Genel Müdürlüğü bünyesinde çalıştığı sürenin, 323 günü (16/05/2006-08/04/2007) davalı şirkette sigortalı çalıştığı gözetildiğinde davalının ihbar tazminatı haricinde sorumlu olduğu miktar 1.783,20 TL olarak hesaplanmış, ihbar tazminatı ile birlikte davalının sorumlu olduğu toplam tutar 3.152,52 TL olarak hesaplanmıştır. İlk derece mahkemesince hesaplanan bu miktar üzerinden davanın kısmen kabulüne karar verilmesi gerekirken takip dosyası kapsamında ödenen tüm bedelden davalının sorumlu tutulması hatalı olmuştur. Ne var ki bu yanlışlığın giderilmesi yeniden yargılamaya gerektirmediğinden davalı vekilinin istinaf başvurusunun kısmen kabulü ile HMK 353/1-b-2 bendi gereğince hükmün düzeltilmesi cihetine gidilmiş aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM : Gerekçesi Yukarıda Açıklandığı Üzere1-Davalı vekilinin istinaf başvurusunun **KABULÜ İLE**, HMK' nın 353/1-b-2 bendi uyarınca İstanbul 12. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2014/770 Esas, 2017/957 Karar ve 09/11/2017 tarihli kararının **KALDIRILMASINA** ve **YENİDEN HÜKÜM TESİSİNE**,2-Davacının davasının **KISMEN KABUL KISMEN REDDİ İLE**,a- Davalının sorumlu olduğu tespit edilen 3.152,52 TL'nin ödeme tarihi olan 29/07/2013 tarihinden itibaren işleyecek avans faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine, fazlaya ilişkin talebin reddine,b-Harçlar Kanunu gereğince alınması gereken 215,35 TL karar ve ilam harcından, peşin alınan 264,65 TL'nin mahsubu ile bakiye 49,30 TL harcın davalıdan alınarak Hazineye irat kaydına,c-Davacı tarafından sarf edilen 264,65 TL peşin harcın davalıdan alınarak davacıya verilmesine, bunun haricinde dava açılış gideri 28,05 TL gider ile yargılama aşamasında yapılan 181,50 TL posta/tebligat gideri, 550,00 bilirkişi ücreti olmak üzere toplam 759,55 TL yargılama

giderinden, davanın kabul-ret (% 20,35) oranına göre hesap edilen 154,55 TL yargılama giderinin, davalıdan alınarak davacıya verilmesine, bakiye kısmın davacı üzerinde bırakılmasına,d-Davacı kendisini vekille temsil ettirdiğinden hüküm tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin 13/2 maddesi uyarınca hesap ve taktir olunan 3.152,00 TL vekalet ücretinin davalıdan alınarak davacıya verilmesine,ç-Davalı kendisini vekille temsil ettirdiğinden hüküm tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi 13/3 maddesi uyarınca hesap ve taktir olunan 3.152,00 TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine,d-HMK'nun 333. Maddesi gereğince, taraflarca yatırılan gider avansından artan kısmın talep halinde ilgili tarafa iadesine,İstinaf İncelemesi Yönünden;3-Harçlar Kanunu gereğince istinaf eden davalı tarafından yatırılan 98,10 TL istinaf başvuru harcının hazineye gelir kaydına,4-Karar tarihi itibariyle Harçlar Kanunu gereğince alınması gereken 59,30 TL istinaf maktu karar harcının istinaf eden davalı tarafça peşin olarak yatırılan 264,65 TL harçtan mahsubu ile arta kalan 205,25 TL harcın istemi halinde davalıya iadesine,5- Davalı tarafça sarf edilen 157,40 TL istinaf harcı, 45,00 TL posta davetiye gideri olmak üzere toplam 202,40 TL istinaf yargılama giderinin davacıdan alınarak davalıya verilemesine, 6- İstinaf yargılaması duruşmasız yapıldığından vekalet ücreti hakkında karar verilmesine yer olmadığına,7- Kararın ilk derece mahkemesince taraflara tebliğine,Dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 362/1.a maddesi gereğince kesin olarak oy birliği ile karar verildi.15/04/2021